



JUBELI

A S - i E e s t i P o s t

Arv

i n f o l e h t

November 2008 nr.9 /153





AHTI KALLASTE
Eesti Posti juhatuse esimees

Eesti Post läbi aastakümnete

Oleme jõudnud väarikasse ikka, kõik need aastakümned on postiettevõtte kasvanud ja tegutsenud, muutunud koos riigikorra ja rahvaga.

Eesti Post on alati olnud inimeste kõrval neile olulise info või postisaadetise edastajana. Ütleb laulusalngi – erinevad ajad, erinevad kombes. On olnud aegu, kui paberil saadetud kiri oli pea ainus inimestevaheline sidekanal, ka kolmnurksed kirjad on osa meie ajaloost. Täna on meie konkurendiks internet. Seda ei pea aga kartma, otsida tuleb uusi lahendusi ja olema valmis koostööks. Pakkidega on lugu teine, need ei saa kolida internetti, pakid toimetatakse jätkuvalt kulleriga saajani ja siin on tööpõld lai. Ole ainult mees ja leia lahendused. Ole parim ning kiireim tegija. Järjest enam väärtustavad inimesed oma aega. Teenindusettevõtteks pakume meigi oma klientidele tinglikult aega ehk õigemini öeldes selle kokkuhoidu, postiteenuseid, mis on mugavad ja säästavad aega.

Tähtsate sündmuste puhul ja seda meie juubelisünnipäev on, vaadatakse tagasi ka ajaloole. Elu käib mööda spiraali. Paljud asjad korduvad, ainult teisel tasandil. Ajaloosünnipäevade võime lugeda, et postkontoreid on ka varem erinevatel aegadel avatud-suletud ja tehtud seda ikka nii, et postiteenused on ka edaspidi olnud igale inimesele kättesaadavad. Muutuseid ei tehta muutuste enda pärast ja säästlikus ei ole eesmärk omaette, selleks on vajadused, mis alati ei sõltu meie tahtest või soovist.

Olla postiteenuste pakkuja kogu riigi territooriumil ja ühendavaks sillaks selles vallas teiste riikidega, on suur vastutus ja kohustus. Eesti Post on osa meie majandusruumist ja meil saab minna just nii hästi, kui teistel ettevõtetel või igal kaaskodanikul. Raskeid otsuseid, mis puudutavad postkontori sulgemist või kellegi töökohta, on alati keeruline teha, samas julgen kinnitada, et neid on eelnevalt kordades mõõdetud. Parema homse nimel tuleb tegutseda täna. Eesti Postis läbiviidavad muudatused on hädavalikud ja kahjuks paljudel juhtudel isegi hiljaks jäänud.

Mõelda tuleb laiemalt ja kaugemale, ajaga tuleb sammu käia, veel parem kui suudame posti valdkonnas teerajajad olla. Täna teenindame ligemale 600 000 postkasti ja üle miljoni inimese, kellele pakume kaasaegseid ja kiireid postiteenuseid. Üle Eestimaa anname tööd suurele hulgale inimestele. Üheskoos, tegutsedes eesmärgi ja tahtega olla parimad, on Eesti Post ka tulevikus kliendisõbralik ja jätkusuutlik, inimestel on jätkuvalt asja postkontoritesse ja kirjajandja või kuller on ikka oodatud inimene.

Positiivselt tulevikku vaadates!

JUHAN PARTS

Majandus- ja kommunikatsiooni-
minister



Kolm soovi väarikal verstapostil

Posti olemasolu on igale riigile üliolulise tähtsusega ja kuigi kirjakuller-postitöld on aja jooksul saanud konkurente, on post riigi seisukohalt jäänud samaks, jääb ka tulevikus. Postiljon on uudiste tooja ja sõnumi kandja, mistõttu on võimatu alahinnata kulleri-kirjakandja ühendavat tähendust selle riigi kogukonnale. Postiljoni abil on võimalus luua side sõbra, välismaailma või oma riigiga, ja see on täna sama oluline kui 90 aastat tagasi, kui Võrumaalt Väimelast pärit uute ideedega silma paistnud Hindrek Rikand sai ülesande kaitsta Tallinna posti-telegraafikontorit sõja olukorras.

Eesti Post seisab täna väljakutse ees postituru avanemisega 1. jaanuaril 2009. Ma usun, et see toob eelkõige kasu kõigile postiteenuse kasutajatele ja olen kindel, et ka postiettevõttele, sest konkurents ärgitab tõhusamalt tegutsema. Toimiv postivõrk on riigile strateegiliselt tähtis, seetõttu näen, et eelkõige on muutuste juures oluline võime kohanduda muutuva majanduskeskkonnaga.

Minu esimene soov Eesti Postile, on ärksaid mõtteid uute teenuste loomisel ning läbi nende inimeste usalduse säilitamine postiettevõttesse.

Eesti Posti sajandal tegutsemisaastal on ettevõtte tegutsenud avanenud postiturul kümme aastat. Loodetavasti oleme siis positsioonil, kus me ei pea enam mõttetalgud selle üle, mitu postkontorit Eestis peaks olema, vaid valime võimaluste vahel, kuidas pakkuda uusi teenuseid nii, et iga lahendus ja teenus postivõrgus oleks vaba turu konkurentsis parim ja elanikule samavõrd kättesaadav, kui ajal, mil Eesti külades kolmveerandsada aastat tagasi oli ligi 3000 postitalu.

Minu teine soov sünnipäevalapsele on, et Eesti Posti ümberkorraldused tooksid postiteenuse elanikele lähemale.

Vahel on uus unustatud vana ja omal ajal postitalud sünnitanud mõtteviisi on omamoodi ukseks Eesti Postile ka tänases konkurentsis. Eilne postitalu täna frantsiisikontori põhimõttel on ka Põhjamaade kogemus ja sealsete frantsiisikontorite osakaalu arvestades mõistlik ning efektiivne lahendus nii ettevõttele kui teenuse kasutajale. Eesti Postis töötavad võimekad inimesed ning postiettevõttel tööandjana on ühiskonnas väärikas koht. Usun, et aastal 2018, Eesti Posti sajandal juubelil, mõeldes kümne aasta tagustele otsustele, tõdeb riik, et postituru avanemisel tehtud valikud postivaldkonna arendamisel olid arukad ja õiged.

Õnnitlen Eesti Posti 90. verstapostil ja soovin kolmandaks kõigile Eesti Posti töötajatele meeleolukat tähtpäeva!



AIVAR LEPP

AS Eesti Loto juhatuse esimees

Hea juubilar

Pea 14 aastat tagasi jaanuaris 1995 sõlmisid Eesti Post ja Eesti Loto koostöölepingu lotopiletite müügiks. Tänu tublidele postitöötajatele on teie ettevõtte meile üheks suuremaks ja meeldivamaks koostööpartneriks.

Aasta-aastalt on loteriipiletite müük postkontorites kasvanud, kui aastal 2002 oli see 9,8 miljonit krooni, siis aastal 2007 juba 21,3 miljonit. Viie aastaga on Eesti Loto loteriipiletite müük postkontorites üle kahe korra kasvanud.

Eesti Loto toob turule igal aastal uusi, erinevate võiduvõimalustega loteriipileteid ja neid saavad mängijad osta ka kõikidest postkontoritest. Mitte ainult osta, vaid ka võita.

Esimene lotomiljonär ostis oma võidupileti 1996. aasta aprillis Paide postkontorist. Ka kõikidel järgnevatel aastatel on suuremaid võite saanud mängijad postkontoritest ostetud piletitega. Näiteks käesoleval aastal müüs Haapsalu postkontor Viking Lotto pileti, millega võideti 6. veebruaril 258 757 krooni ja samast ostetud Bingo piletiga järgmisel päeval 108 384 krooni. Viljandi turu postkontorist ostetud Viking Lotto piletiga võideti 20. veebruaril 53 532 krooni ja Bingo piletiga 21. veebruaril 272 619 krooni. Pärnu postkontor müüs aga õnnepileti, mis võitis Bingo Loto 3. aprilli loosimisel 109 701 krooni.

Tegelikult tahaks kahe ettevõtte vahelist koostööd nimetada partnerluseks, sest kasutame ju vastastikku teineteise teenuseid. Eesti Posti väga toredate ning avatud töötajate tõttu ulatub meievaheline suhtlemine igapäevarutiinidest kaugemale. Nii mõnestki üritusest, rattamatkast või muust sündmusest on kogunenud toredaid mälestusi ja fotosid.

Käesoleval aastal on lototoodete müük postkontorites paraku langenud ja seda veidi enam kui miljoni krooni võrra võrreldes eelmise aasta sama perioodiga. Küllap on seda osaliselt põhjustanud ka postkontorite arvu vähenemine. Samas tuleks ühiselt senisest enam tulevikku vaadata ja leida täiendavaid tulutoovaid võimalusi. Üheks selliseks saab usutavasti arvloteriide müügi võimaluse loomine postkontorite kassaaparaatidesse, mis tähendaks Eesti Postile loteriimüügist saadavate tulude mitmekordistumist.

Rõõm on tõdeda, et Eesti Post arendab oma postkontorite võrku kvalitatiivselt. Meeldib ju meilegi, kui osutatavad teenused, mille hulgas on ka loteriitooted, liiguvad sinna, kus on rohkem kliente.

Palju õnne juubilarile ning kiiret arengut ka edaspidi!

Eesti Post – tänapäev

Sikupilli postkontor



Pakisorteerimisliin



Postikeskus Tartus



Eesti Posti peamaja Tallinnas



JÜRI KUUSKEMAA

Kunstiajaloolane

Postmark – rahvuslik reliikvia



Käisin vist viiendas klassis, kui ema andis mulle üle sõjas surma saanud isa margi-albumid. Ühes neist olid sõjaeelsed Eesti margid. Küll oli põnev neid uurida! Kehval koltunud paberil, penni- ja marga-hindadega päikesetõusud, vöökirjad viikingilaevad, koguni ilma hammastuseta, seejärel juba olude paranemisele viitavad, valgena säilinud paberil, hästi trükitud

sendihindadega sepad-kangrud, presidendid ja muu, kuni kuurortide ja kirjataatide plokkideni välja. Siis polnud ma veel näinud margikatalooge ega teadnud midagi erimitest, pealetrükkidest, viie jalaga lõvidest, Pärnu ja Otepää suvest ega hindadestki.

Oli Stalini surma järgne aeg, mil ajalehtedest tuli lugeda ja raadiost kuulda mõnitusi Eesti oma riigi ja lõvivapi kohta (stiilis "fašistlik diktatuur" ja "kolm nälgunud kutsikat"). Margid, väiksusele vaatamata, olid oma väärikuses vaikivaks vastukaaluks räigele punasele propagandale, meenutuseks kaotatud iseseisvusest, ülistuseks "veriseks Konstantiniks" manatud presidendile.

Margid aitasid mäletada, et enne punast hirmuvalitsust ja sõjakoledusi oli meil oma Eesti Vabariik. Margid aitasid ka unistada, et vene aeg ei saa olla igavene, et millalgi on meil jälle Eesti riik. Ja omad, Eesti margid.



Nüüd on meil mõlemad. Minust pole küll saanud filatelisti, kuid sirvin kodus aeg-ajalt albumit, milles on vast 98% sõjaeelse Eesti marke ja plokke. Ühtlasi kahetsen, et ükski minu neljast lapsest ei kogu marke. Teised ajad, teised prioriteedid.

Eesti Post – ajaloos

Vana postkontor



Tallinna postimaja 1940



Wõõpsu postiagentuur



Ühistegevusleht 1918

Sidevõrk tiheneb

Posti-, telegraafi- ja telefonialutusi on Eestis üle maa ümmargusest 3700, nimelt 120 posti-telegraafi-telefonikontorit, 600 agentuuri ja 3000 postitatu.

Maal on sideajutus iga 4 km peal.

Nähesamas tulewikus loodab aga sidevõrk üle maa murtuba veel tihedamaks. Postitalituse korraldusel on võimalik iga 1 km. peale traktide ääres seada üles erakirjakaafi, kust mõeldakse postimehede ja edasi toimetavate ning saadavate posti sisse panevad. Riisuguseid erakirjakaste on seadud üle juba 500 ümber,

ning kui jamaiseid kaste leidub üle maa iga 1 km taga, siis on

maa kirjavahetustele juhtes seadud täielikult linnaga ühele alusele.

Mõelduseks olgu tähendab, et mure ajal praeguse Eesti pindalal oli ainult 160 riikliku posti-telegraafi-telefoni alutist, peamiselt ainult kontorid linnades, alevikes ja keelikes, ning neile lihts mõned mõisate ja erakirjade telefonijoomad ja kõnekojad. Sideajutiste võrk maal, eriti kaugemates nurgades, oli täielikult mõlga arenemata.

Uudisleht 14.11.1938

Päevaleht 16.11.1918



TARMO SIBRITS

AS SEB Pank

Postipanga müügijuht

Postipank – Eesti Posti ja SEB Panga eduka koostöö vili

Postipank viitab oma nimekujuga nii postile kui pangale – tegemist ongi finantsteenusega, mida SEB Panga nimel osutab Eesti Post. Tegemist on „täisverelise“ pangateenusega, mida 185 postkontoris pakuvad panga esindajatena atesteeritud postitöötajad. Teenust pakutakse hetkel eelkõige maapiirkondades. 2009. aastal on plaanis aga läbi viia kontseptuaalne muutus ja laiendada Postipanga teenus ka kõikidesse Eesti suurematesse linnadesse. Kui seni on tegutsetud kohtades, kus pangateenused on ilma Postipangata üldjuhul halvasti kättesaadavad, siis nüüd tullaakse võimalikult lähedale kõikidele Eesti Posti klientidele.

Postipank loodi üle 10 aasta tagasi, mil nagu ka täna oli aktuaalne mõistliku kokkuhoiu ja sünergia otsimine. Postipanga teenuse kasutuselevõtmisega on oluliselt suurenenud postkontori funktsionaalsus, pank omakorda on saanud võimaluse pakkuda klientidele võimalikult elukohalähedast teenust ja saavutada suuremat kliendirahulolu.

Koos Postipangaga on SEB Panga teenindusvõrk Eestis suurim. Klientidel on võimalik teha kõikide pankade pangakaartidega arveldustehinguid (siseriiklikud ülekanded), võtta välja (samuti sisse maksta) sularaha; veel saab valida erinevaid SEB tooteid nagu arvelduskonto, deebetkaart, internetipank, telefonipank, otsekorraldus, püsikorraldus. 2007. aastal hakkasime Postipangas järk-järgult pakkuma ka lihtsamaid säästu- ja krediittooteid nagu hoiused, krediitkaardid ja väikelaen. 2009. aasta lõpuks soovime nimetatud teenuseid pakkuda standardse pakatina juba kõikides Postipanga teenust osutavates postkontorites.

Üheks uue aasta väljakutseks on kindlasti ka suure hulga riiklike pensione saavate klientide teenindamine, kellele tehtavate väljamaksete korda sel aastal oluliselt muudeti. Rõõm on tõdeda, et üheskoos ehitatud Postipank saab ka neile tuhandetele inimestele olla heaks partneriks ja pakkuda turvalist rahakasutamist ikka sealsamas postkontoris.

Ükski organisatsioon ei saa kunagi lõplikult valmis – pidevalt tuleb toota lisaväärtust, arendada ja areneda.

Eesti Posti 90. tähtpäeval soovime kõigile postitöötajatele selleks optimismi, eneseusku ja teotahet.

Palju edu!



Rahvusvaheliselt tunnustatud postmargid

1.



Eesti postmarke on pärjatud erinevate rahvusvaheliste autasudega.

1. Taliolümpiamängud Naganos 1998. Kunstnik Vello Lillemets. ROK III koht

2.



2. Margiplokk "Eesti rahvus-ekslibris 100". Kunstnik Lembit Lõhmus. WIPA Grand Prix 2000 V koht

3.



3. Margiplokk "10 aastat taas Eesti oma raha". Kunstnik Lembit Lõhmus. WIPA Grand Prix 2002 VI koht

4. Margiplokk „Estonia” teater 100. Kunstnikud Ülle Marks, Jüri Kass. Rahvusvaheline „Jehudi Menuhhini Auhind 2007” II koht

4.




MARTIN LAIAPEA
*Raamatukauplus Krisostomus
müügijuht*

Eile kirjateenus, täna ELS Kuller

Raamatukaupluse Krisostomus 15aastase ajaloo jooksul on üheks meie olulisemaks koostööpartneriks olnud Eesti Post. 90ndate alguses oli meie firmale tähtsaimaks suhtlusvahendiks välispartneritega kõige traditsioonilisem kiri, mis trükitud trükimasinal. Tänapäeval asendab seda suures osas ja õnneks e-kiri, faks, msn jm. Kuigi kiri on järjest enam asendumas kaasaegsete suhtlusvahenditega, ei ole Krisostomuse nõudlus postiteenuste järele vähenenud.

Internetikaubanduses on postiteenuste kasutamine vältimatu. Kui algusaastail ei saanud me läbi ilma kirjateenuseta, siis tänast päeva ei kujuta ette ilma ELS Kullerita. Kuigi viimastel aastatel ka nn e-raamat järjest suuremat populaarsust võitnud, ei ole traditsiooniline paberväljaanne oma populaarsust kaotanud. Enamgi veel, internetiseerumine pigem suurendab tavaraamatu läbimüüki. On asju, mis on oma esialgsel kujul paremad, kui mistahes tehnoloogilised leiutised – üks sellistest on ka raamat.

Oleme Tartus üks suuremate mahtudega ELS teenuse kasutajaid ja kõik on sujunud enamvähem latusalt. Eks ikka kerkib esile ka probleeme, siiani oleme need suutnud aga lahendada. Oleme kaalunud ja otsinud alternatiive raamatute laialiveoks Eestis, kuid siiani oleme jäänud Eesti Posti juurde. Põhjuseid on mitmeid, üks olulisemaid on kindlasti see, et ELS Kulleriga võin saata paki mistahes kohta üle Eesti, teised postiettevõtted pakuvad teenust ainult suurlinnades. Meeldiv on ka see, et käesoleval aastal on hakatud suuremat rõhku pöörama internetikeskkonna väljaarendamisele. Lisaks ELS pakkidele saab sellest aastast jälgida ka tähtitud panderollide kulgemist. Kui oled oma äri loonud internetipõhiseks, siis ootad sellesuunalisi arenguid ka oma koostööpartneritelt. Eesti Post on järjekindlalt oma internetiteenuseid arendanud ning teinud sellega meie töö oluliselt lihtsamaks.



Tean, et suurettevõttel on kindlad reeglid ja tegevusjuhised iga väiksemagi protseduuri jaoks, kuid tulevikus ootaks Eesti Postilt suuremat paindlikust nii kliendispetiifiliste toodete kui ka hindade osas.



Kui kirja saata ei tohtinud

Proua Endla Tallo on üks meie kaaskondsetest, kes sündis aastal, mil loodi Eesti Vabariik ja Eesti Post. Ta on ehe näide meie rahva ja riigi saatusest.

Kohtumisel Endlaga jäi kõrvu korduv lausekatke: „Oh, mida kõike on nähtud...“ Ja tõesti, 23aastane Endla saadeti juunis 1941 koos mehega Siberisse. Mees sinna jäigi, Endlal oli vedamist rohkem, pärast 17 Tomski oblasti Kargasoki külas elatud aastat, õnnestus temal kodumaale naasta.

Täna istub vitaalne vanaproua diivanil, lehitseb pildialbumit ja oma päevikut, meenutused ja mõttekatked viivad ajas tagasi.

„Vanasti oli ilus komme tähtpäevade puhul kaarte saata. Olin neljandas-viendas klassis, kui kooliõed sünnipäevaks kaarte saatsid. Ise saatsin samuti. Päris esimest armastuskirja ma ei mäletagi, aga eks neid ikka saadud ja saadetud sai. Kes siis kohe armastusest rääkis, esmalt olid sõprussuhted. Elu läks aga nii, et nendest kirjadest ei ole mul alles ühtegi.“

Aasta abielunaise põlve maitsnud, küüditati Endla Siberisse. Vähe sellest, et sealne elu rohkem kui raske oli, tuli aastaid elada ka täielikus teadmatuses – oli aeg, mil kirja saata ei tohtinud. „Süda valutas mis hullu, kallitest lähedastest inimestest ei teadnud midagi ega nemad minustki. Kui raadiost kuulsin, et sõda on lõppenud, oli esimene asi koju kirjutada. Kui emalt-isalt vastuse sain – nad on elus ja terved – oli rõõm nii suur, et sõnadesse ei ole võimalik panna. Uskumatu, kui palju rõõmu võib üks kiri teha!“

Edaspidi sai lähedastega kirjateel suhelda, mis tegi võõrsil oleku kergemaks. „Kuna kirjad käisid läbi tsensuuri, ei tohtinud küll kõigest kirjutada, kuid kodused teadsid seda ja nii olid kirjad ka vaoshoitumad.“ Kodused toetasid võimalusel ka materiaalselt, kord postkontoris rahakaarditi lunastama minnes, võttis külm Endlal põse ära.

Kirjavahetuse hoidis Endla alles päevani, mil võis koju tagasi pöörduda. „Aastatega oli kirju kogunenud palju, enamus neist sai ärasõidu eel põletatud ja täna ei ole nendest alles enam ühtegi. Aga mul on päevikutaoline asi kirjutatud, kuhu elu keerdkäigud talletatud.“

Meenutada on oi-oi kui palju. Igat mälestusekildu ei jõu ta veel väljagi öelda, kui meenub juba mõni teine seik, ka ise kirjutatud luuletus:

„Mul ikka meeles Sinu nägu,
meid ammu ära viidi siit.

See oli siis, kui kaseladvas kukkus kägu
ja pääsusilmist roosatas meil niit.“

„Eesti Postile soovin pikka iga, et oleks ikka palju kirjutajaid ja nad saaksid kirjutada,“ ütleb vanaproua õnnesoovid ka juubilarile ja naerab, et ega see kiri päriselt ära ei kao, ärgu me muretsegu.



MARIS SARV-KAASIK

PRIA pressiesindaja

Palju õnne, Eesti Post! Meie oleme teiega rahul!

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA) on Eesti Posti suurkliend alates oma sünnist 2000. aasta suvel. Aastate jooksul on meie koostöös olnud paremaid ja kehvemaid olukordi, viimase paari aasta kohta aga ütleb meie dokumendihalduse büroo juhataja Andrus Kõo, et kõik laabub – meie oleme rahul!

Pole saladus, et (riigi)asutuste vahelises kirjavahetuses soositakse ja arendatakse aina rohkem elektroonilisi vahendeid. Ka PRIA arendab oma tänaste klientidega suhtlemiseks e-PRIA teenuseid. Samas on ka kindel, et paberil kirjad ei kao meie asjaajamisest kuhugi. Isegi nende arvukuse kahanemist ei julgeks ennustada. PRIA-l on aastas umbes 25 000 taotlejast klienti, kellelt näiteks mullu laekus üle 60 000 taotluse. Mõnelt sihtgrupilt laekub dokumente lausa mägede kaupa, nt loomapidajad esitasid enne e-PRIA käivitumist aastas PRIAsse kuni 400 000 dokumenti. Tuleval aastal lisandub üle tosina uue toetuseliigi, mis toob kaasa uusi taotlejaid ja asjaajamist.

Üheainsagi taotluse menetlemisega võib kaasas käia pikk kirjavahetus. Euroopa Liidu ja Eesti riigi toetuste vahendaja ja makseagentuurina järgime aina hoolsamalt hea haldustava põhimõtteid – enne kui oma kliendile mõne nõude täitmata jätmise eest sanktsiooni määrame, küsime temalt kirjalikult, kas ta ikka sai kõigest õigesti aru ja teadis, mida tegi, kas tema andmed olid täpsed ja soov selline, nagu paberite pealt paistab.

PRIA-l tuleb suhelda nii suurettevõtjatega kui taatide-memmedega metsataludes. Kui esimestega saame asju ajada ka e-posti teel, siis metsatalu läheb üldjuhul kiri paberil. Väga sageli on see tähtitud kiri – peame olema oma kliendi taotlust menetledes kindlad, kas ta meie täiendavatest küsimustest, ettekirjutustest, nõuetest jm ikka teada sai.

PRIA soovid on seadustest tulenevalt vahel omapärased. Näiteks aeg-ajalt vajame informatsiooni ka viie aasta taguste tähtkirjade kohale toimetamise kohta. Eesti Post säilitab selliseid andmeid kolm aastat. Tulevikku silmas pidades oleme asunud koostöös kliendihalduriga otsima võimalusi meile vajamineva info säilitamiseks. Suuri lootusi seame veebikeskkonnale EPLIS, mille võimalusi on kliendihaldur meile ka juba tutvustanud.

Täname Eesti Posti meeldiva ning teineteise vajadusi arvestava koostöö eest, mis kindlasti jätkub – kliendid on meil ju ühised. Soovime nii ettevõttele kui kõigile töötajale rõõmu ja edu Eesti Posti väärika juubeli puhul!

Juubelitervitused

Eesti Post saab ühevanuseks Eesti Vabariigiga. 90 aastat olete miljonite kirjade, postkaartide ja kõikvõimalike saadetistega ühte põiminud igas Eestimaa nurgas elavaid inimesi. Ja kuigi elektronpost tahab unustusehõlma tõrjuda postitõldade ja kirjatuvide romantilise mineviku, ei suuda see kunagi asendada oma käega kirjutatud jõulukaarti või sünnipäevakirja.

Eesti Post oli, on ja jääb ning 100 aastane Rahvusoooper Estonia tahab ka tulevikus teie heaks partneriks olla.
Palju õnne!

Rahvusoooper Estonia

Hea Eesti Post,
meie klient ja koostööpartner

Olete nii palju meie kirju laiali kandnud ja nii palju kirju meile toonud. Kuidagi piinlik on, et kõige selle sinna-tänna vedamise juures ei ole meil olnud mahti teid selle eest tänada.

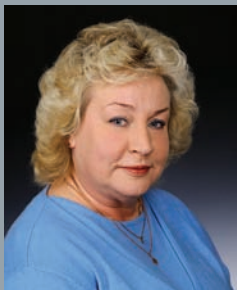
Eesti Post – suur tänu, et olete meie, kirjasaatjate jaoks olemas! Täname teid iga kohaleviidud ja toodud kirja või postipaki eest.

Palju õnne ja sõbralikke koeri!
G4S Eesti

Hea Eesti Posti pere!

Kes oskaks kokku lugeda
kilosid, mida meie teile
andnud tööks ja teie meile
toonud! Pole vist liialdus väita:
koostöö on olnud kaalukas.
Hoolimata virtuaalse maailma
võidu-käigust, ei saa Eesti
Postist üle ega ümber. Jagugu
teil ikka tööd ja leiba! Rõõmsat
meelt, toredaid kundesid!

Eesti Maaülikool



ANNE OSVET

*Politseiameti kommunikatsiooni-
osakonna juhataja*

Eakaaslased juubelikünnisel

Lisaks samale asutamisaastale on ühevanustel Eesti Postil ja Eesti politseil veel mitmeidki muid sarnaseid jooni.

Politsei loeb oma asutamise aega alates 12. novembrist 1918. Juba 1921. aastast tegeldi riigis politsei kutseharidusega. Üheaegselt hariduse andmisega oli päevakorras ka politseimuuseumi loomine, mis asutati algse politseikooli juurde Tallinnas Lai tänav 48. Oma osa muuseumi jaoks vajalike ajaloolise väärtusega esemete ja erinevate materjalide kogumise edukusse andis ka üleskutse 3. detsembril 1921 ilmuma hakanud Politseilehes.

Kuidas vajalik info ja Politsei häälekandja inimesteni jõudis?

Eks ikka postitöötajate abiga. Toona, 1920. aastatel oligi postiteenus pea ainus Politsei sidevahend. Suuremates linnades polnud ehk telefonisidega muret, küll aga kaugemates maakohtades. Ja siis tuli appi kiri.

Mida ühist oli postitöötajal ja politseinikul?

Mõlemad ametimehed olid riigi teenistuses, ühiskonnas üsna lugupeetud ja tähtsad ametimehed, kandsid vormiriietust ja ametimärki ning nahast pauna. Postitöötaja muidugi kirjade ja ajalehtedega, kriminaalpolitseiniku paunas oli aga kogu tööks vajalik varustus – paberid, kirjutusvahendid, sõrmejälgede võtmise vahendid, käeraud, päevapildiaparaadid ja veel palju muud. Ühtset vormiriietust kandis politsei juba 1920. aastate lõpust. See omakorda mõjus distsiplineerivalt nii politseile endale kui ka elanikele. Ühiskond oli politsei vastu väga nõudlik, organisatsiooni tugevdamiseks lisas ühtse vormiga eristumine politseinikele väarikust.

Kirjatööd tehti esmalt ainult käsitsi. Kirjutusmasin kui uue aja ilming ilmus politseinike töölaudadele 1930. aastate keskel. Suur osa dokumente kirjutati kokkuhoiu eesmärgil odavale hallile paberile. Osa ametnikke tegeles kasutatud ümbrike ümber pööramisega, mis läksid uue kirjaga uuesti tee.

Liiklemiseks kasutasid politseinikud algusaegadel hobuküüti ja jalgrattaid. 1930. aastal oli politseijaoskondades kasutusel sadakond jalgratast, 5 autot ja 4 mootorratast. Olgu mainitud, et esimene liikluspolitseinik asus Eestis ametisse 1929. aastal. Nii Eesti Postil kui Eesti politseil on oma ajalugu ja kujunemist talletav muuseum. Need eksponaadid ja materjalid on kõnekad, oleks vaid rohkem aega süveneda, sest ajaloost on alati midagi õppida.

Tänastest tegemistest rääkides on Eesti politsei koos Eesti Postiga juba viiel aastal kaasa löönud rattaretkel „Tahan sõita ohutult“, kus ühiskonna tähelepanu juhitakse ohutu liiklemise põhitõdedele ja olulisusele.

Eesti Posti töötajatele aga siinkohal siiras soov 90. aastapäeva vääriliseks tähistamiseks ja jõudu järgmisteks kümnenditeks!

Juubelitervitused

16 aastat koostööd, 333 miljonit marki, muresid, rõõme ja arengut tänaste iseliimuvate postmarkideni. Milline näeb postmark välja 90 aasta pärast? Loodame, et kirjaoskus siiski säilib – seniks aga väarikale juubilarile pikka iga ja jõudu andekate kunstnike leidmisel ilusate postmarkide kujundamiseks, milliseid oleme valmis Teile trükkima veel 90 aastat.

Trükikoda „Vaba Maa“

Igal riigil on oma kindlad tunnused – hümn ja vapp, kaitsevägi ja politsei, riigipiir ja raha, keel ja postmark. Olime kõik rõõmsad, kui need riigitunnused said jälle enda ette sõna EESTI.

Postiteenus on igas riigis sama pika ja keerulise ajalooga, kui riik ise. Isegi siis, kui postiteenus saab meil majandusliku vabaduse jääb sõna EESTI postmargile.

Olen postkontori, postiljoni töö igapäevane kasutaja ja seda järjepanu juba 41 aastat. Peale ajalehe on minu postkastis filatelistlikud saadetised üle terve maailma. Postitöötajat loen oma margi-, ümbriku- ja postkaardikogu kaasautoriks. Postimuuseumi liitmine Eesti Rahva Muuseumiga on ülimalt õige tegu! Eesti Post kuulub ju eesti rahvale!

Parimate soovidega,
Samuel Golomb

rakverlane, koguja aastast 1967

Auväärne juubilar!

Heameel on tõdeda, et Eesti Post on läbi aegade olnud ka maainimese lähedal. Teie abiga oleme igakuiselt saatnud loomapidajatele mitte üksnes trükiseid, vaid ka loomadele kõrvamärke. See on kiiduväärt, et jõuate kõikide postkastideni. Eesti Postile soovime tugevust jätkamaks üle-eestilise postiasutuse ja et ka tulevikus oleks kuulda nii postipasuna kui karjakella häält!

Jõudluskontrolli Keskus



Lapsed postist

Kirjakandjast

Kirjakandja on postimees, ta jagab posti. *(Mihkel Georg)*

Kirjakandja on suur inimene, ta viib kirju laiali. *(Kristofer)*

Postkastist

Postkasti saab panna kirjad, siis ei pea neil postkontoris järel käima.

(Katariina)

Sinna sisse saab panna kirju ja ajalehti, sest jube tüütu oleks, kui iga hommik postiljon sisse astuks ja kirju tooks. *(Max Armin)*

Postmargist

Postmark on nagu kleeps, mis pannakse ümbriku ülesse nurka.

Niimoodi „makstakse“ kirja eest. *(Raul)*

Ümbrikust

Ümbriku kasutatakse sellepärast, et kirjadega midagi ei juhtuks ja et keegi neid ei loeks peale selle inimese, kes selle saama pidi. *(Karl)*

Ümbriku kasutatakse selleks, et kiri ei määrduks ja et sinna peale aadress kirjutada. Ümbrikusse saab panna kirju, arveid, postkaarte ja väikseid kingitusi. *(Kaisa)*

Kuidas kirjad koju jõuavad

Kiri jõuab koju nii, et keegi kirjutab selle ja paneb oranži postkasti, kuhu kõik kirjad kogutakse. Öhtul võtavad postiljonid sealt kõik ära. Siis nad sorteeritakse ja antakse tagasi postiljoni kätte, kes toimetab kirjad inimeste postkastidesse. *(Kertu Johanna)*

Kirjad sorteeritakse ära, siis pannakse autodesse ja postiautod sõidavad erinevatesse kohtadesse. Mõnes kohas liiguvad postiljonid ringi jalgrattaga. Näiteks Saaremaal! *(Hanna-Greth)*

Täname Tallinna Reaalkooli 4a klassi postiteemadel kaasa mõtlemast!

Postmark on see, mis kaunistab kaarti või kirja.
(Mai- Mirjam)

Toimetus: Eve Aab, Pallasti 28, 10001 TALLINN telefon: 6257 235 e-post: eve.aab@post.ee Kujundas: Maarja Kotkas
Tiraaz: 6800 Tootis: AS Vaba Maa, fotod Postimuuseumi ja Eesti Posti arhiivist



Loodud loodust hoides

Eesti Post kasutab keskkonnasõbralikke materjale

www.post.ee